

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 06.05.1967, sp. zn. 5 Cz 36/67, ECLI:CZ:NS:1967:5.CZ.36.1967.1

Číslo: 117/1967

Právní věta: Důvod k zastavení výkonu rozhodnutí srážkami ze mzdy ve smyslu § 268 odst. 1 písm. g) o. s. ř. je dán toliko za předpokladu, že práva oprávněných zanikla zaplacením výživného povinným po vydání vykonávaného rozhodnutí. Povolil-li soud povinnému splácení dluhu na výživném ve splátkách "pod ztrátou lhůt", byl takovým rozhodnutím vázán soud výkonu rozhodnutí potud, že nemohl - pokud by zjistil, že se povinný ocitl v prodlení a nastala ztráta lhůt - znovu povolovat povinnému plnění ve splátkách.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 06.05.1967

Spisová značka: 5 Cz 36/67

Číslo rozhodnutí: 117

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Výkon rozhodnutí, Výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy

Předpisy: 99/1963 Sb. § 160
§ 268

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 117/1967 sb. rozh.

Důvod k zastavení výkonu rozhodnutí srážkami ze mzdy ve smyslu § 268 odst. 1 písm. g) o. s. ř. je dán toliko za předpokladu, že práva oprávněných zanikla zaplacením výživného povinným po vydání vykonávaného rozhodnutí.

Povolil-li soud povinnému splácení dluhu na výživném ve splátkách „pod ztrátou lhůt“, byl takovým rozhodnutím vázán soud výkonu rozhodnutí potud, že nemohl - pokud zjistil že se povinný ocitl v prodlení a nastala ztráta lhůt - znovu povolovat povinnému plnění ve splátkách.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 6. května 1967, [5 Cz 36/67.](#))

Rozsudkem okresního soudu v Prachaticích a rozsudkem krajského soudu v Českých Budějovicích byl povinný zavázán k placení výživného v částce 170 Kčs měsíčně od 1. 4. 1964 pro nezletilou E., v částce 200 Kčs měsíčně od

9. 12. 1964 pro nezletilého Z. s tím, že nedoplatek splatí s běžným výživným v měsíčních splátkách po 60 Kčs pod ztrátou lhůt.

K návrhu oprávněných povolil okresní soud ve Strakonících výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy povinného k vydobytí dluhu na výživném za dobu od 1. 4. 1964 do 31. 8. 1965 v částce 3430 Kčs a běžného výživného od 1. 9. 1965 v částce 370 Kčs měsíčně.

Povinný namítal, že dluh na výživném splácí řádně ve splátkách, jež byly určeny rozsudkem krajského soudu v Českých Budějovicích. Z toho dovozoval, že soud neměl povolit výkon rozhodnutí jmenovitě k vydobytí dluhu na výživném za dobu od 1. 4. 1964 do 31. 8. 1965 v částce 3430 Kčs; souhlasil pouze se srážkami ze mzdy k vydobytí běžného výživného a splátek po 60 Kčs měsíčně na stávající dluh 560 Kčs.

Okresní soud ve Strakonících projednal podání povinného jako návrh na zastavení výkonu rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 268 odst. 1 písm. g) o. s. ř. a omezil výkon rozhodnutí „na běžné výživné v částce 370 Kčs měsíčně, dále na 60 Kčs měsíčně až do zaplacení stávajícího dluhu 560 Kčs“. Krajský soud v Českých Budějovicích potvrdil usnesení soudu prvního stupně.

Nejvyšší soud rozhodl o stížnosti pro porušení zákona podané předsedou Nejvyššího soudu, že těmito rozhodnutími soudů obou stupňů byl porušen zákon a tato rozhodnutí zrušil.

Z odůvodnění:

Podle § 268 odst. 1 písm. g) o. s. ř. soud zastaví výkon rozhodnutí, jestliže po vydání rozhodnutí zaniklo právo jim přiznané. To znamená, že v tomto případě byl dán důvod k zastavení výkonu rozhodnutí toliko za předpokladu že práva oprávněných zanikla zaplacením výživného povinným po vydání vykonávaného rozhodnutí, tj. po 24. 6. 1965. Zánik práva oprávněných nezpůsobily platby povinného z doby před vydáním rozhodnutí, jímž byla oprávněným jejich práva přiznána, tj. před 24. 6. 1965; k těmto platbám vzal soud zřetel již tehdy, když rozhodoval o vyživovací povinnosti povinného k oprávněným, a právě k přihlídnutí k nim stanovil počátek povinnosti povinného k placení výživného pro nezletilou E. dnem 1. 4. 1964, pro nezletilého Z. dnem 9. 12. 1964.

Soudy obou stupňů, které při posuzování důvodnosti návrhu povinného na zastavení výkonu rozhodnutí uvažovaly i plnění, jež povinný poskytl před vydáním rozsudku krajského soudu v Českých Budějovicích, porušily tedy zákon v ustanovení § 268 odst. 1 písm. g) o. s. ř.

Nadto pochybily soudy obou stupňů i tím, že omezily výkon rozhodnutí mj. na „60 Kčs měsíčně až do zaplacení stávajícího dluhu 560 Kčs“. Rozsudkem, jehož výkon byl nařízen, povolil soud povinnému splácení dluhu na výživném ve splátkách „pod ztrátou lhůt“; takovým rozhodnutím byl vázán soud výkonu rozhodnutí potud, že nemohl – pokud zjistil, že se povinný ocitl v prodlení a nastala ztráta lhůt – vlastně znovu povolovat povinnému plnění ve splátkách. Jestliže tak soudy obou stupňů učinily, porušily zákon také v ustanoveních § 167 odst. 2, § 160 odst. 1 o. s. ř.